

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1987/2005

z dnia 2 grudnia 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz granulowanego politetrafluoroetylenu (PTFE) pochodzącego z Rosji i z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

resowanym stronom, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie, umożliwiono złożenie przed Komisją ustnych wyjaśnień.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych wniosków.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 10 ust. 2,

(4) Dodatkowa wizyta weryfikacyjna odbyła się w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

— Heroflon (Włochy), przetwórcza granulowanego PTFE

— Fluorseals (Włochy), użytkownik granulowanego PTFE.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

(5) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczny pobór kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ujawnieniem informacji.

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE

1. Środki tymczasowe

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 862/2005 ⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty granulowanego politetrafluoroetylenu (PTFE) pochodzącego z Rosji oraz z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).

(6) Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone, a tam, gdzie było to stosowne, uwzględniono je w ostatecznych ustaleniach.

B. PRODUKT ROZPATRYWANY ORAZ PRODUKT PODOBNY

1. Produkt rozpatrywany

2. Dalsze postępowanie

(2) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których podjęto decyzję o nałożeniu ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz PTFE pochodzącego z Rosji i z ChRL, kilka zainteresowanych stron złożyło pisemne uwagi. Zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wszystkim zainte-

(7) W rozporządzeniu tymczasowym produkt rozpatrywany opisano jako granulowany politetrafluoroetylen (PTFE) zawierający nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetylen, bez wypełniaczy, w postaci proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych. Produkt rozpatrywany może również być przedstawiany jako surowy polimer (reaktor suszarny) w postaci mokrej lub suchej. W następstwie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron wyjaśnia się, że „materiał zmikronizowany” oznacza mikroproszek fluoropolimeru określony zgodnie z normą ASTM D5675-04. Produkt ten jest obecnie objęty kodem CN ex 3904 61 00.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 8.6.2005, str. 11.

- (8) Jedna organizacja importerów/użytkowników (Europejskie Stowarzyszenie ds. Uczciwego Handlu Fluoropolimerami – EFFTA) oraz jedno stowarzyszenie eksporterów sprzeciwiły się wstępnemu ustaleniu, że każdy rodzaj granulowanego PTFE stanowi jeden i ten sam produkt. Twierdzono, że granulowany PTFE może zostać podzielony na trzy grupy produktów w oparciu o różnice w jakości (wysoka/średnia/niska). Twierdzono, że każda grupa produktów ma różne zastosowania, które nie są dla siebie konkurencyjne na takim samym rynku.
- (9) Pomimo różnic w jakości uznano, że wszystkie rodzaje granulowanego PTFE mają takie same cechy fizyczne, techniczne i chemiczne, co nie zostało podważone ani przez EFFTA, ani przez stowarzyszenia eksporterów. Jeśli chodzi o zastosowania granulowanego PTFE, uznano, że granulowany PTFE o gorszej jakości może być stosowany po obróbce wtórnej w prawie wszystkich zastosowaniach, łącznie z zastosowaniami na wysokim poziomie (np. dwojarki). Ogólnie, jak również przyznała EFFTA, zastosowania granulowanego PTFE różnego typu i o różnej jakości nakładają się na siebie i z tego względu nie można dokonać wyraźnego podziału.
- (10) Dlatego też stwierdzono, że pomimo różnych możliwych typów produktu wynikających z różnej formy, średniej wielkości cząstek, obróbki cieplnej lub zawartości komonomerów oraz pomimo różnic w jakości, w celu niniejszego postępowania wszystkie z nich stanowią jeden i ten sam produkt, ponieważ wszystkie typy oraz jakości mają te same cechy fizyczne oraz zasadniczo takie same podstawowe zastosowanie końcowe. W motywach 13, 145 oraz 147 rozporządzenia tymczasowego mylnie wskazano, że PTFE jest również zawarty w anorakach oraz w wewnętrznych ekranach kabli, oraz że ma zastosowanie w branży tekstylnej i biomedycznej, jak również jako czynnik izolacyjny. W ostatecznych ustaleniach wykazano, że granulowany PTFE nie ma zastosowania w żadnej w powyżej wspomnianych dziedzin.
- (11) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, definicja produktu oraz ustalenia tymczasowe określone w motywie 14 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- (12) Kilku importerów i użytkowników odpowiedziało, że granulowany PTFE produkowany i sprzedawany na rynku wspólnotowym nie jest podobny do produktów przywożonych z ChRL i Rosji. Twierdzono, że produkty przywożone z państw będących przedmiotem niniejszego dochodzenia mają o wiele gorszą jakość niż produkt produkowany przez przemysł wspólnotowy i z tego względu są sprzedawane na innych rynkach, nie stanowiąc konkurencji dla produktu produkowanego przez przemysł wspólnotowy. Strony te jednak nie przedstawiły nowych informacji ani dowodów w tej sprawie.
- (13) Przede wszystkim należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia tymczasowego, dochodzenie wykazało, że w okresie dochodzenia (OD) przemysł wspólnotowy również wytwarzał i sprzedawał odpady lub materiał pozagatunkowy tym samym klientom co producenci eksportujący objęci postępowaniem. Z drugiej strony dochodzenie wykazało, że przynajmniej rosyjscy producenci eksportujący sprzedawali do Wspólnoty granulowany PTFE, który nawet bez poddania obróbce wtórnej był porównywalny do wysokiej jakości PTFE produkowanego we Wspólnocie, choć w bardzo ograniczonej ilości. Ponadto nawet granulowany PTFE o niskiej jakości przywożony z państw objętych postępowaniem miał po obróbce wtórnej podobny zakres zastosowań jak produkt produkowany i sprzedawany na rynku wspólnotowym przez przemysł wspólnotowy.
- (14) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że produkt rozpatrywany oraz granulowany PTFE produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy mają takie same cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo podstawowe zastosowanie końcowe. Dlatego uznano, że są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (15) Wobec braku innych uwag w tym względzie, ustalenia tymczasowe zawarte w motywie 15 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

C. DUMPING

1. Chińska Republika Ludowa

1.1. Traktowanie według zasad gospodarki rynkowej („MET”)

- (16) Po nałożeniu środków tymczasowych, trzech chińscy współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że powinni byli oni otrzymać MET oraz powtórzyli argumenty, które przedstawili wcześniej. Do tych uwag ustosunkowano się już w motywach 33–39 rozporządzenia tymczasowego. W konsekwencji zdecydowano o utrzymaniu decyzji w sprawie odrzucenia wniosków o MET w przypadku omawianych trzech przedsiębiorstw.

2. Produkt podobny

- (12) Kilku importerów i użytkowników odpowiedziało, że granulowany PTFE produkowany i sprzedawany na rynku wspólnotowym nie jest podobny do produktów przywożonych z ChRL i Rosji. Twierdzono, że produkty przywożone z państw będących przedmiotem niniejszego dochodzenia mają o wiele gorszą jakość niż

1.2. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (17) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że powinni oni otrzymać IT. Jeden producent twierdził, że Komisja nie jest uprawniona do odrzucenia IT na podstawie prawdopodobieństwa występowania ingerencji ze strony państwa, ponieważ w art. 9 ust. 5 wymagane jest jedynie, żeby ceny eksportowe oraz ilości były ustalone swobodnie. W tym względzie należy zauważyć, że, z definicji, nie można uznać, że przedsiębiorstwo swobodnie ustala swoje ceny eksportowe, ilości oraz warunki sprzedaży, jeśli na te ostatnie może wpływać państwo. Z tego względu nie można uznać, że warunki określone w art. 9 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego są spełnione przez przedsiębiorstwa, które nie są w stanie wykazać, że nie podlegają ewentualnej ingerencji ze strony państwa. Producent eksportujący objęty postępowaniem nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że państwo nie wywierało wpływu na jego decyzje w odniesieniu do cen eksportowych, ilości oraz warunków sprzedaży ani że ewentualna ingerencja państwa nie umożliwiała obejścia środków. Wynika to głównie z faktu, że, jak wskazano w motywie 33 rozporządzenia tymczasowego, związek pomiędzy tym przedsiębiorstwem i państwowym udziałowcem był niejasny i statut przedsiębiorstwa został uznany za niewiarygodny. Z tego względu fakt, że rzekomo nie doszło do takiej ingerencji państwa w przeszłości, nawet jeśli zostałyby to udokumentowane, nie gwarantował, że nie doszłoby do niej w przyszłości, w szczególności gdyby omawianemu przedsiębiorstwu została przyznana indywidualna stawka celna.
- (18) Inny eksporter twierdził, że jego struktura własności, w szczególności fakt, że w części należy do państwa, sama w sobie nie pozwalała na stwierdzenie, że doszło do ingerencji państwa w odniesieniu do ustalania cen i innych warunków sprzedaży. Po pierwsze przedsiębiorstwo nie poparło swojego twierdzenia żadnymi dowodami. Z drugiej strony stwierdzono, że do państwa należała większa część kapitału przedsiębiorstwa oraz że państwo wyznaczyło dyrektora generalnego oraz większość rady nadzorczej tego przedsiębiorstwa. Stwierdzono więc, że nie zostały spełnione warunki art. 9 ust. 5 lit. c) oraz że z tego względu nie należy przyznać IT.
- (19) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się ustalenia rozporządzenia tymczasowego w motywie 45 rozporządzenia tymczasowego.

1.3. Państwo analogiczne

- (20) Wszyscy trzej chińscy producenci eksportujący sprzeciwili się wyborowi USA i twierdzili, że jako państwo analogiczne należało wybrać Rosję. Dwóch z nich powtórzyło uwagi przedstawione przed nałożeniem środków tymczasowych, które zostały już omówione

w motywach 47–54 rozporządzenia tymczasowego. Wobec braku nowych informacji i dowodów, wnioski wspomnianych producentów eksportujących musiały zostać odrzucone.

- (21) Inny chiński producent eksportujący twierdził, że z powodu słabszego rozwoju gospodarczego ChRL czynniki związane z produkcją, takie jak koszty pracy i koszty ogólne, są niższe i z tego powodu nieporównywalne z USA. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 54 rozporządzenia tymczasowego, różny poziom rozwoju gospodarczego nie jest sam w sobie istotnym czynnikiem podczas wybierania państwa analogicznego. Przedsiębiorstwo to utrzymywało również, że konsekwencją słabszego rozwoju gospodarczego Chin jest to, że usługi publiczne, takie jak woda, energia oraz dostawy gazu, kosztują mniej niż w USA. W tym względzie należy zauważyć, że celem art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego jest dokładnie to, że państwo analogiczne zostaje wybrane, aby określić normalną wartość na podstawie cen i kosztów niezniekształconych przez warunki gospodarki nierynkowej. Proste porównanie cen w państwie o gospodarce nierynkowej lub w państwie przechodzącym transformację gospodarczą z cenami w państwie analogicznym nie jest samo w sobie istotne. W każdym razie nie zostały przedstawione informacje uzasadniające różnice, których dotyczy zarzut, oraz pozwalające na kwantyfikację lub pokazujące, że ten producent eksportujący czerpał korzyści z naturalnej przewagi komparatywnej. W związku z powyższym argument ten został odrzucony. Producent eksportujący, o którym mowa, twierdził również, że z powodu prostszego procesu produkcyjnego sprzęt, jak również powiązane inwestycje i stawki amortyzacji znacznie różnią się. Jednakże eksporter nie przedstawił żadnych informacji wskazujących, że jego proces produkcyjny był rzeczywiście prostszy niż proces stosowany przez producentów z USA, lub które pozwoliłyby służbom Komisji na określenie znaczenia wpływu różnic, których dotyczy zarzut.
- (22) Eksporter ten twierdził również, że granulowany PTFE z USA i Chin ma inną jakość, w wyniku czego miałyby inne zastosowania, oraz że z tego względu wybór USA na państwo analogiczne jest niewłaściwy. W tym względzie należy zauważyć, że, jak jest to wytłumaczone w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego, ze względu na różnice w jakości, w szczególności na zanieczyszczenia, przewidziano dostosowania, których poziom nie został zakwestionowany przez chińskiego producenta eksportującego. Argument ten został z tego powodu również odrzucony.

- (23) Z powodu braku innych uwag ustalenia w motywach 47–54 rozporządzenia tymczasowego dotyczące wyboru USA na państwo analogiczne zostają niniejszym potwierdzone.

1.4. Określenie wartości normalnej dla chińskich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET

- (24) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że dostosowanie ze względu na różnice w jakości, opisane w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego, było niewystarczające i że wartość normalną należało dostosować w takim samym stopniu jak cenę przemysłu wspólnotowego podczas obliczania marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen, jak jest to wytłumaczone w motywie 98 tego samego rozporządzenia.
- (25) Należy zauważyć, że podczas gdy dostosowanie wartości normalnej ma na celu oddanie różnic pomiędzy produktem podobnym sprzedawanym na rynku państwa analogicznego a produktem objętym postępowaniem, dostosowanie dokonywane w przypadku analizy szkody uwzględnia różnice pomiędzy tym drugim a produktem podobnym sprzedawanym we Wspólnocie. Chociaż produkt podobny sprzedawany w państwie analogicznym oraz produkt sprzedawany na rynku wspólnotowym mogą mieć podobną jakość i podobne cechy, różnice względem produktu objętego postępowaniem nie są konieczne identyczne. W konsekwencji dostosowania zostały dokonane indywidualnie oraz na podstawie informacji i dowodów zebranych w trakcie dochodzenia. Producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że metodologia stosowana przez Komisję w tymczasowych stwierdzeniach jest nieuzasadniona i że różnice pomiędzy produktem objętym postępowaniem a produktem podobnym produkowanym i sprzedawanym z jednej strony we Wspólnocie, a z drugiej w państwie analogicznym, są identyczne. Nie istniały również żadne inne informacje ani dowody sugerujące, że dostosowania powinny być identyczne. W konsekwencji wniosek ten musiał zostać odrzucony i ustalenia z motywu 53 rozporządzenia tymczasowego w odniesieniu do określenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zostają niniejszym potwierdzone.

1.5. Cena eksportowa

- (26) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia zawarta w motywie 59 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.

1.6. Porównanie

- (27) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że dostosowanie związane z różnicami fizycznymi określonymi w motywie 62 rozporządzenia tymczasowego nie odzwierciedlają we właściwy sposób różnicy w kosztach produkcji i z tego względu dostosowania te należy odpowiednio skorygować. Należy zauważyć, że

dostosowanie przewidziane w celu określenia tymczasowego marginesu dumpingu zostało oparte na uzasadnionej ocenie różnicy w wartości rynkowej w USA, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Uznano, że metodologia ta była najwłaściwsza w celu określenia wpływu różnic na cenę oraz porównywalność cen. Chiński producent eksportujący nie określił ilościowo swojego twierdzenia ani nie przedstawił żadnych informacji lub dowodów wskazujących, że w metodologii określonej w art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie udało się odpowiednio uwzględnić różnic fizycznych. Z tego powodu wniosek musiał zostać odrzucony. Wobec braku innych uwag ustalenia dotyczące porównania zawarte w motywach od 60–64 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Rosja

2.1. Stosowanie przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (28) Jak wspomniano w motywach 69–82 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzenie dumpingu na etapie tymczasowym było oparte na faktach dostępnych obu producentom eksportującym objętych dochodzeniem w Rosji.
- (29) Przed nałożeniem środków tymczasowych dwóch rosyjskich producentów eksportujących zostało niezwłocznie poinformowanych o podstawie, na której zamierzano wykorzystać dane dostępne na etapie wydawania stwierdzenia tymczasowego oraz uzyskali oni możliwość przedstawienia dalszych wyjaśnień, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że współpracowali na miarę własnych możliwości, i że z tego względu pełne wykorzystanie dostępnych danych było nieproporcjonalne. Twierdzili oni, że zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego użyte powinny zostać dane własne przedsiębiorstwa, mimo że nie były doskonałe pod każdym względem.
- (31) W tym względzie, i jak jest to określone w motywach 70–74 rozporządzenia tymczasowego, przede wszystkim przypomina się, że obydwa przedsiębiorstwa dostarczyły niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd informacje. Ponadto jedno przedsiębiorstwo odmówiło dostarczenia informacji niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu albo nie dostarczyło tych informacji w stosownym terminie, więc nie można już było ich zweryfikować. Ponadto powiązany z producentami eksportującymi podmiot gospodarczy w Rosji nie współpracował.

- (32) Już w swoich odpowiedziach na kwestionariusze oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu obydwu przedsiębiorstwa przyznały istnienie braków, ale utrzymywały, że nie mogły one spowodować zbyt dużych problemów w osiągnięciu dość dokładnych ustaleń. Twierdzono, że braki miałyby jedynie niewielki wpływ na ustalenia oraz że dane liczbowe przedstawione przez przedsiębiorstwa były ogólnie wystarczająco wiarygodne w celu użycia ich do określenia dumpingu.
- (33) Dokonano ponownego badania wszystkich informacji przedłożonych przez te dwa przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na kwestionariusze oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, jak również wszystkich informacji przedłożonych przez przedsiębiorstwa po ujawnieniu tymczasowych ustaleń. Jednakże żadne z wyjaśnień przedłożone przez przedsiębiorstwa nie zmieniło tymczasowych wniosków. Powtarza się, że dane przedłożone przez przedsiębiorstwa w odpowiedziach na kwestionariusze nie były zgodne ze sprawozdaniami finansowymi, które były przedmiotem kontroli biegłych rewidentów. Zostało to uznane za poważny brak. W tych okolicznościach nie można ustalić wiarygodnego indywidualnego marginesu dumpingu i trzeba odwołać się do dostępnych faktów.
- (34) W tym względzie, jak zostało to już wspomniane w motywie 72 rozporządzenia tymczasowego, przypomina się, że jedno przedsiębiorstwo dostarczyło wprowadzające w błąd informacje dotyczące struktury przedsiębiorstwa, które ostatecznie nie pozwoliły na porównanie przedstawionych danych liczbowych. Odpowiedź tego przedsiębiorstwa była również w znacznym stopniu niepełna oraz o niskiej jakości. W przypadku drugiego przedsiębiorstwa, podczas gdy każdy z braków rozpatrywany odrębnie mógł nie mieć większego wpływu na obliczanie dumpingu, nagromadzenie takich braków podaje w wątpliwość ogólną wiarygodność danych. Z tego względu oraz ze względu na przyczyny określone w motywie 71 rozporządzenia tymczasowego, użyte zostać musiały dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie dostarczono nowych dowodów, które mogłyby zmienić ustalenia.
- (35) Z powodu poważnych braków opisanych powyżej oraz z powodu niemożności sprawdzenia przedłożonych informacji, należało stwierdzić, że przedstawione dane były ogólnie niewiarygodne i nieścisłe. Z tego względu odpowiedzi na kwestionariusz uzyskane od obu przedsiębiorstw musiały zostać w całości odrzucone. W konsekwencji ustalenia w motywach 70–74 oraz wnioski z motywu 75 rozporządzenia tymczasowego, mianowicie, że nie można ustalić marginesów dumpingu dla dwóch producentów eksportujących na podstawie ich własnych danych, lecz częściowo należało je oprzeć na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, zostają niniejszym potwierdzone.
- ## 2.2. Wartość normalna
- (36) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia zawarta w motywie 76 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.
- ## 2.3. Cena eksportowa
- (37) Obydwa przedsiębiorstwa twierdziły, że obliczenie ceny eksportowej zostało błędnie oparte na cenach zarejestrowanych przez Eurostat w przypadku przywozu objętego kodem CN ex 3904 61 00, ponieważ poza produktem objętym postępowaniem kod ten obejmuje również inne produkty, które nie podlegają niniejszemu postępowaniu.
- (38) W tym względzie należy zauważyć, że znaczna większość przywożonych towarów objętych powyższym kodem CN stanowi produkt rozpatrywany. Niemniej jednak w tymczasowych stwierdzeniach dokonano dostosowań w danych zarejestrowanych w Eurostatie na podstawie dostępnych informacji (wyliczenia przemysłu wspólnotowego). Wobec braku innych bardziej rzetelnych informacji, metodologia ta została zachowana w celu określenia ostatecznego marginesu dumpingu.
- (39) Jedno z przedsiębiorstw twierdziło, że w celu określenia ceny eksportowej należy użyć informacji dwóch niepowiązanych importerów, stanowiących więcej niż 80 % jego sprzedaży do Wspólnoty podczas okresu objętego dochodzeniem. Jednakże jeden z tych importerów nie współpracował w pełni podczas dochodzenia. Ponadto dane dostarczone przez współpracującego niepowiązanego importera nie mogły zostać powiązane z danymi dostarczonymi przez producenta eksportującego objętego dochodzeniem. Z tego względu dostarczone dane nie pozwoliły na określenie ceny eksportowej na tej podstawie i wniosek musiał zostać odrzucony.
- (40) Wobec braku innych informacji utrzymana została metodologia określona w motywie 77 rozporządzenia tymczasowego, a cena eksportowa została obliczona na podstawie danych Eurostatu.
- ## 2.4. Porównanie
- (41) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, ustalenia w motywach 78 i 79 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Margines dumpingu

- (42) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia stosowana w celu obliczenia marginesów dumpingu, zawarta w motywach 24, 65–68 oraz 80–82 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona. W związku z powyższym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone procentowo w stosunku do ceny importowej cif granica Wspólnoty, są następujące:

Państwo wywozu	Margines dumpingu
ChRL	99,7 %
Rosja	36,6 %

D. SZKODA

1. Produkcja, przemysł i konsumpcja we Wspólnocie

- (43) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 83–87 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Łączna ocena skutków rozpatrywanego przywozu

- (44) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących podtrzymało swoje stanowisko, że w celu oceny szkody przywóz granulowanego PTFE pochodzącego z Rosji powinien zostać wyłączony z powodów określonych w motywie 91 rozporządzenia tymczasowego. W celu poparcia swojego twierdzenia producenci eksportujący argumentowali, że spadek rentowności przemysłu wspólnotowego trwający od 2002 r. zbiegł się ze spadkiem przywozu pochodzącego z Rosji, podczas gdy w 2001 r., kiedy przywóz z Rosji był największy, przemysł wspólnotowy miał wysokie marże zysku. Dla kontrastu, przywóz pochodzący z ChRL wzrósł równoległe z spadkiem marży zysku przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie eksporter stwierdził, że istotna szkoda nie mogła zostać spowodowana przez przywóz pochodzący z Rosji oraz że z tego względu połączenie nie jest uzasadnione.
- (45) Należy zauważyć, że, jak jest to określone w motywie 90 rozporządzenia tymczasowego, tendencje cenowe zarówno z Rosji, jak i z ChRL są podobne. Charakteryzują się tendencją spadkową podczas całego OD oraz każdego roku obniżały się o znaczny procent. Ponadto zarówno przywóz pochodzący z Rosji, jak i z ChRL znacznie podcinał ceny przemysłu wspólnotowego w okresie od 1 stycznia 2001 r. do końca OB (okresu badanego). Dodatkowo zauważa się, że tendencje przywozowe z Rosji, choć wykazywały charakter spadkowy

w 2002 r., utrzymały się następnie na stałym poziomie, a nawet nieco zwiększyły się w trakcie OD. W ostatecznych ustaleniach potwierdzone zostało, że między przywozem granulowanego PTFE z ChRL i Rosji istniała konkurencja na rynku wspólnotowym. Z tego względu oraz w świetle argumentów określonych w motywach 89–92 rozporządzenia tymczasowego nie istnieją żadne powody dające podstawy do wyciągnięcia wniosku, że przywóz z Rosji powinien zostać wyłączony. Powyższy argument został więc odrzucony.

- (46) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 88–93 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.1. Wielkość przywozu, udział w rynku oraz ceny rozpatrywanego przywozu

- (47) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 94–96 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.2. Podcinanie cen

- (48) Jeden chiński producent eksportujący wyraził zaniepokojenie tymczasowym stwierdzeniem kosztów ponoszonych po przywozie podczas obliczania ceny przemysłu wspólnotowego. W szczególności eksporter ten utrzymywał, że taki koszt byłby wyższy niż koszt zastosowany w obliczeniach tymczasowych, jednak nie dostarczył żadnych dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Określenie kosztów ponoszonych po przywozie na etapie tymczasowym było oparte na faktycznych danych dostarczonych przez dwóch współpracujących importerów. Odpowiedź jednego z tych importerów została poddana weryfikacji. Informacje podane przez drugiego importera, choć nie zostały zweryfikowane, były zgodne ze zweryfikowanymi danymi podanymi przez pierwszego importera i z tego względu zostały uznane za wystarczająco wiarygodne. Z tego względu uznaje się, że dane dostarczane przez importerów były bardziej wiarygodne niż wycenienia sporządzone przez chińskich producentów eksportujących, które ponadto nie zostały poparte żadnymi dowodami. W konsekwencji wniosek ten został odrzucony.
- (49) Jeden chiński producent eksportujący wskazał na błąd pisarski przy obliczaniu dostosowania w przypadku należności celnych przywozowych. W związku z tym dostosowanie w przypadku należności celnych przywozowych dla wszystkich chińskich producentów eksportujących zostało poprawione zgodnie ze stosowaną stawką należności celnych podczas OD.

- (50) Jak zostało zapowiedziane w motywie 98 rozporządzenia tymczasowego, zbadano, czy odpowiednie były dostosowania tymczasowo przyznane ze względu na różnice w jakości pomiędzy produktem podobnym sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy a produktem objętym postępowaniem przywożonym z Rosji i ChRL.
- (51) W tym względzie przemysł wspólnotowy twierdził, że obróbka wtórna byłaby jedynie konieczna w przypadku ograniczonej liczby przywożonych typów produktów, tzn. reaktora suspensyjnego. Przemysł wspólnotowy twierdził również, że w celu produkowania materiału wstępnie spiekanego ich produkty muszą również zostać poddane dalszemu przetworzeniu i z tego względu nie jest konieczne żadne dostosowanie ceny przywozu. Dostarczone zostały informacje dotyczące sprzedaży typów produktu o wysokiej jakości produkowanych przez rosyjskich producentów eksportujących, które nie wymagały obróbki wtórnej.
- (52) Stwierdzono, że niektóre typy granulowanego PTFE produkowane przez rosyjskich producentów eksportujących rzeczywiście osiągnęły wyższe standardy jakościowe i z tego powodu mogły być używane bez dalszej obróbki. Jednakże te typy produktów były sprzedawane jedynie w nieznaczonej ilości podczas OD oraz głównie w celu przeprowadzania testów. Z tego względu, na podstawie dostępnych informacji od współpracujących użytkowników, przywóz z Rosji takiego granulowanego PTFE o wyższej jakości stanowił jedynie 1,4 % łącznego przywozu z tego państwa.
- (53) Ponadto stwierdzono, że wszystkie inne rodzaje przywiezionego granulowanego PTFE wymagały obróbki wtórnej, która głównie polegała na nagrzewaniu i dalszym mieleniu. Proces ten musi zostać odróżniony od przetwarzania niezbędnego do produkcji wstępnie spiekanego PTFE, które jest specyficznym procesem następującym po obróbce wtórnej. Dostosowanie przyznane na tymczasowym etapie prawidłowo odzwierciedla dowiedzione różnice w jakości pomiędzy produktem podobnym wytwarzanym przez przemysł wspólnotowy a produktem objętym postępowaniem i nie dotyczy ono dodatkowych kosztów przetwarzania granulowanego PTFE, wymaganego przy produkcji wstępnie spiekanych gatunków produktu. Z tego powodu argument przemysłu wspólnotowego musiał zostać odrzucony.
- (54) Z drugiej strony jeden rosyjski producent eksportujący oraz jeden importer granulowanego PTFE z Rosji twierdzili, że nawet po obróbce wtórnej granulowany PTFE wywożony przez tego producenta eksportującego ciągle charakteryzowałby się gorszą jakością niż granulowany PTFE produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Producent eksportujący dodał, że obróbka wtórna jedynie równoważy różnice w jakości w odniesieniu do wielkości cząstki oraz zanieczyszczeń produktu, wyłączając jednak inne kluczowe parametry jakościowe, takie jak wytrzymałość na rozciąganie i wydłużenie przy zerwaniu, które mają istotny wpływ na faktyczną jakość rosyjskiego granulowanego PTFE oraz w konsekwencji na jakość półfabrykatów. Aby poprzeć to twierdzenie, wyżej wspomniany importer przedstawił informacje na temat wyników testowania, które rzekomo pokazywały różnice w jakości pomiędzy granulowanym PTFE produkowanym przez producentów wspólnotowych a granulowanym PTFE poddanym obróbce wtórnej, przywożonym z Rosji. Na tej podstawie twierdzono, że dostosowanie powinno przekroczyć sam koszt obróbki wstępnej.
- (55) Jednakże dochodzenie nie mogło potwierdzić tych domniemań. Stwierdzono, że informacje przedstawione przez importera dotyczące wyników testowania nie były reprezentatywne, lecz raczej niepotwierdzone, gdyż wybrał on jedynie jedną partię produkcyjną. Nawet w obrębie tej partii cały przetestowany granulowany PTFE spełniał wymagane specyfikacje zgodne z normą, pomimo różnic w specyfikacjach technicznych. Z tego względu przedstawione dowody nie zostały uznane za rozstrzygające. W każdym razie, w oparciu o informacje przedłożone przez powyżej wspomnianego rosyjskiego producenta eksportującego oraz importera, zgłoszona różnica w jakości nie mogła zostać określona ilościowo. Z tego względu potwierdza się, że granulowany PTFE przywożony od tego producenta importującego po obróbce wtórnej wykazuje podobną jakość jak granulowany PTFE produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym oraz może być używany do wielu podobnych zastosowań.
- (56) Uwzględniając powyższe, stwierdzono, że dostosowanie dokonane tymczasowo przy obliczaniu marginesu podcienia było właściwe. Jednakże dostosowanie zostało poprawione na podstawie zweryfikowanych informacji dwóch użytkowników, co pozwoliło na dokładne obliczenie tych kosztów. Dostosowanie wynosiło 36,7 % ceny zakupu użytkowników/importerów objętych postępowaniem.
- (57) Biorąc pod uwagę powyższe poprawki oraz z powodu braku innych uwag, motywy 97–98 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- (58) Na podstawie powyższego, porównanie w odniesieniu do każdego modelu wykazało, że produkt rozpatrywany pochodzący z ChRL i Rosji był sprzedawany we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego odpowiednio o 20,5 % i 13,5 % w OD, jeśli wyrazi się je jako procent cen przemysłu wspólnotowego.

3.3. Sytuacja przemysłu wspólnotowego i wnioski dotyczące szkody

3.3.1. Uwagi ogólne

- (59) Niektóre zainteresowane strony wskazały na pozytywne tendencje pewnych czynników szkody i twierdziły, że nie wystarcza, że inne wskaźniki szkody, takie jak ceny sprzedaży oraz rentowność, wykazują tendencje negatywne, aby stwierdzić, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę.
- (60) Po pierwsze należy zauważyć, że art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że podczas gdy wpływ dumpingowego przywozu na przemysł wspólnotowy powinien być badany na podstawie oceny wszystkich istotnych czynników i wskaźników ekonomicznych, żaden z tych czynników samodzielnie lub wraz z innymi nie musi koniecznie stanowić decydujących wytycznych. Z tego względu nie wymaga się, żeby wszystkie czynniki szkody wykazywały negatywną tendencję, żeby stwierdzić, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę.
- (61) Na tej podstawie, celem określenia, czy przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę, ważne jest rozważenie jego ogólnej sytuacji finansowej. Dlatego też, w przypadku korzystnych zmian w pewnych wskaźnikach szkody, nie powinny być one rozważane w odosobnieniu, ale w szerszym kontekście, tzn. wraz ze zmianami w innych wskaźnikach szkody w celu wyciągnięcia konkretnych wniosków. W omawianym przypadku, oraz jak określono w motywie 117 rozporządzenia tymczasowego, pozytywna tendencja niektórych wskaźników szkody musi być rozpatrywana w kontekście ogólnego znaczącego niekorzystnego wpływu omawianego przywozu na wyniki osiągnięte przez przemysł wspólnotowy oraz na jego reakcję na taki wpływ. Ogólny niekorzystny obraz sytuacji przemysłu wspólnotowego tłumaczy się w szczególności spadkiem cen sprzedaży oraz rentowności.
- (62) Dlatego też stwierdzono, że podejście zastosowane do tymczasowych stwierdzeń było uzasadnione oraz zgodne z rozporządzeniem podstawowym i z tego powodu zostaje utrzymane do dokonania ostatecznych ustaleń.

3.3.2. Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych

- (63) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł wspólnotowy był w stanie zwiększyć swoje moce

produkcyjne, wielkość produkcji oraz wykorzystanie mocy, podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie odnotowała spadek, co nie wskazuje na poniesienie szkody przez przemysł wspólnotowy.

- (64) W rzeczywistości spadek konsumpcji (o 12 %) odnotowano jedynie w 2002 r., kiedy wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego spadła o 13 %, co przekłada się również na spadek wykorzystania mocy w tym samym roku. W konsekwencji, i jak określono w motywie 102 rozporządzenia tymczasowego, przemysł wspólnotowy musiał obniżyć ceny sprzedaży, zwiększając tym samym wielkość sprzedaży, aby być w stanie konkurować z przywozem po cenach dumpingowych. Niemniej jednak nawet wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego nieznacznie spadła w trakcie 2002 r.
- (65) Ponadto zmiany w wielkości produkcji należy również rozpatrywać w bardziej ogólnym kontekście niż jedynie w odniesieniu do zmian w konsumpcji we Wspólnocie. Dlatego też, jak jest to wspomniane w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego nieznacznie wzrastała, co miało również wpływ na dane liczbowe dotyczące produkcji. Ponadto wzrost wielkości produkcji granulowanego PTFE tłumaczy się częściowo faktem, że niektórzy producenci wspólnotowi zwiększyli wewnętrzne zastosowanie granulowanego PTFE w produkcji np. związków i zmikronizowanych gatunków. Ogólne zwiększenie wielkości produkcji oraz mocy produkcyjnych w badanym okresie stanowi również próby reakcji przemysłu wspólnotowego na przywóz po cenach dumpingowych, obejmujące zwiększenie wielkości sprzedaży, nawet kosztem cen sprzedaży i rentowności.
- (66) Wobec tego ustalenia sformułowane w motywach 101 i 102 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (67) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wzrost wielkości sprzedaży i udziału w rynku, w szczególności wraz z równoległym spadkiem popytu, wyraźnie wskazuje, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody. Rosyjski producent eksportujący twierdził również, że taki wzrost sprzedaży nie może zostać wytłumaczony strategią przemysłu wspólnotowego mającą na celu obniżenie cen sprzedaży w obliczu przywozu po niskich cenach. W tym kontekście zmiany w wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego zostały porównane z przywozem z Rosji, który rzekomo miał tendencję spadkową, pomimo spadających cen importowych.

- (68) Jednakże stwierdzono, że analiza danych dotyczących przywozu z Rosji ukazała nieco inną sytuację. Dlatego też, mimo że przywóz i udział w rynku ze strony Rosji znacznie spadł w latach 2001–2002, wymienione wielkości jedynie nieznacznie spadły w latach 2002 i 2003 oraz nawet nieznacznie wzrosły w OD. Dla kontrastu, ceny sprzedaży przywozu z Rosji charakteryzowały się stałą tendencją spadkową w trakcie całego okresu badawczego. Równolegle ceny przywozu z Chin w większym stopniu uległy spadkowi, a wielkość sprzedaży i udziały w rynku tego przywozu znacznie zwiększyły się w tym samym okresie. Wskazuje to na fakt, że rosyjscy eksporterzy w obliczu chińskiego przywozu po niskich cenach na rynek wspólnotowy byli, tak samo jak przemysł wspólnotowy, zmuszeni do dalszego obniżenia swoich cen importowych w celu odzyskania swojego udziału w rynku wspólnotowym. Ponadto, ponieważ przywóz z Rosji i ChRL był połączony, bardziej stosowne jest przeprowadzenie analizy łącznie, a nie osobno dla każdego z państw eksportujących objętych postępowaniem. W tym względzie przypomina się, że udział w rynku tego przywozu pozostawał w dalszym ciągu bardzo wysoki, a jego ceny drastycznie spadły oraz znacznie podcięły ceny przemysłu wspólnotowego. Z tego względu argument rosyjskiego producenta eksportującego musiał zostać odrzucony.
- (69) Przypomina się, że zmiany w wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz udział w rynku muszą być postrzegane w świetle równoległego spadku wartości sprzedaży oraz cen jednostkowych z powodu przywozu po cenach dumpingowych oraz wynikającego z tego niekorzystnego wpływu na rentowność przemysłu wspólnotowego. Jak wspomniano w motywie 61 niniejszego rozporządzenia, w celu wyciągnięcia konkretnego wniosku w sprawie ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego, korzystne zmiany w tych wskaźnikach nie powinny być rozważane odrębnie, lecz razem ze zmianami w pozostałych wskaźnikach szkody.
- (70) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 103–104 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.4. Zapasy

- (71) Jeden chiński i dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdzili również, że zapasy przemysłu wspólnotowego znacząco obniżyły się pomiędzy rokiem 2003 a OD, co wskazywałoby, że nie została poniesiona istotna szkoda.
- (72) Zauważa się, że zmiany w poziomie zapasów w okresie badanym nie były znaczne i nie charakteryzowały się wyraźną tendencją. Istotnie, podczas gdy zapasy zmniejszyły się o 13 % w latach 2001–2001, wzrosły o 23 punkty procentowe w latach 2002–2003 i ponownie zmniejszyły się o 17 punktów procentowych w OD. Ponadto należy również zauważyć, że zmniejszenie się zapasów pomiędzy 2003 r. a OD wynosiło jedynie 216 ton, co odpowiada 4,3 % wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w 2003 r. oraz 3,9 % w OD.
- (73) W każdym razie przemysł wspólnotowy produkował granulowany PTFE głównie na zamówienie, a produkty stanowiące zapasy są zazwyczaj towarami czekającymi na wysłanie do klientów. Z tego względu zwiększenie się zapasów w 2003 r. wynika raczej z opóźnień w dostawie i nie może być postrzegane jako znaczący wskaźnik szkody, ponieważ nie ma jako takiego wpływu na sytuację finansową przemysłu wspólnotowego. Dlatego też w tym przypadku zmiany w zapasach nie zostały uznane za znaczący wskaźnik szkody.
- (74) Niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że zwiększenie się zapasów w 2003 r., czyli w roku poprzedzającym OD, spowodowało szkodę w przemyśle wspólnotowym, ponieważ przemysł ten był zmuszony do sprzedania zwiększonych zapasów po niższych cenach w trakcie OD. Jak już zostało wspomniane w motywie 73, produkcja była na zamówienie i z tego względu zwiększenie się zapasów w 2003 r. wynika najprawdopodobniej z opóźnień w dostawie, podczas gdy klienci byli już znani, a ceny ustalone. W każdym razie zwiększenie się zapasów o 283 tony w 2003 r. nie może być uznane za znaczne, ponieważ reprezentuje ono 5,6 % wielkości sprzedaży w tym roku. Z tego względu stwierdzono, że zwiększenie się zapasów przed OD nie mogło spowodować istotniejszej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (75) W związku z tym wniosek ten musiał zostać odrzucony, a ustalenia w motywie 105 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.5. Ceny sprzedaży

- (76) Ten sam producent eksportujący twierdził, że negatywna tendencja cen sprzedaży Wspólnoty nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody, ponieważ ceny sprzedaży granulowanego PTFE zmniejszyły się na całym świecie w wyniku sił rynkowych. Jeden producent eksportujący podał w wątpliwość poprawność obliczeń, jednakże bez dostarczenia dalszych szczegółów na temat, w jakim stopniu obliczenia te nie są prawidłowe.
- (77) Jeśli chodzi o obliczenia cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, nie znaleziono żadnego błędu w tymczasowych obliczeniach, które niniejszym zostają potwierdzone.

(78) Powtarza się, że ceny sprzedaży we Wspólnocie znacząco spadły w okresie badanym, co miało duży wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego. Potwierdza się również, że były one uznane za kluczowy czynnik przy określaniu szkody z powodu ich bezpośredniego wpływu na sytuację finansową przemysłu wspólnotowego. Dlatego potwierdza się, że ceny są bardzo znaczącym wskaźnikiem szkody w niniejszym dochodzeniu, a wniosek producentów eksportujących musiał w tym względzie zostać odrzucony.

(79) Bardziej szczegółowo, jeśli chodzi o argument dotyczący rzekomego spadku cen na całym świecie, nie znaleziono żadnych czynników, które wskazują np. na obniżenie kosztów stanowiące podstawę dla takiego spadku cen. Dlatego potwierdza się, że ceny są bardzo znaczącym wskaźnikiem szkody w niniejszym dochodzeniu, a wniosek w tym względzie producentów eksportujących musiał zostać odrzucony w kontekście analizy szkody. Dalsza część tego argumentu dotyczy bardziej związków przyczynowych i zostanie dlatego omówiona poniżej w motywach 106 i 107.

(80) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 106 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.6. Wzrost

(81) Twierdzono, że w stwierdzeniach tymczasowych nie został wytłumaczony wzrost przemysłu wspólnotowego, w szczególności w porównaniu do zmniejszającej się konsumpcji we Wspólnocie w okresie badanym. Ponieważ wzrost przemysłu wspólnotowego został określony za pomocą zmian w udziale w rynku, odsyła się do motywu 103 rozporządzenia tymczasowego oraz do motywów 67 i 69 niniejszego rozporządzenia.

3.3.7. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

(82) Jeden chiński producent eksportujący sprzeciwiał się tymczasowym wnioskowi, zgodnie z którym zdolność do podnoszenia kapitału nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody.

(83) Jak określono w motywie 109 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzono, że, ponieważ producenci wspólnotowi stanowią część większych grup i z tego powodu są finansowani poprzez grupowe systemy łączenia

środków pieniężnych, zdolność do podnoszenia kapitału nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody, ponieważ normalnie nie zmienia się, nawet jeśli niektórzy producenci z takich większych grup są w wyjątkowo szkodliwej sytuacji. Chiński producent importujący nie wytłumaczył, w jakim stopniu nie zgadza się z tymi wnioskami, ani nie poparł swojego stwierdzenia żadnymi innymi wytłumaczeniami. W związku z tym wniosek ten musiał zostać odrzucony, a ustalenia w motywach 108 i 109 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.8. Rentowność, zwrot z inwestycji oraz przepływ środków pieniężnych

(84) Niektórzy producenci eksportujący zaobserwowali również, że rentowność przemysłu wspólnotowego wzrosła pomiędzy 2003 r. a OD, co nie zostało rozważone w ustaleniach tymczasowych.

(85) Wniosek ten musiał zostać odrzucony ze względu na fakt, że zmiany w rentowności przemysłu wspólnotowego w całym okresie badanym zostały przeanalizowane w rozporządzeniu tymczasowym. Z tego względu wzrost rentowności pomiędzy 2003 r. a OD nie mógł zmienić wniosku, zgodnie z którym doszło do ogólnego znacznego spadku rentowności pomiędzy 2001 r. a OD, czyli o 9,2 punkty procentowe. Rentowność w trakcie OD była jedynie nieznacznie ponad progiem rentowności, tj. na poziomie 0,1 %, i byłaby niższa, gdyby przemysł wspólnotowy utrzymał swoje ceny, w którym to przypadku utraciłby udział w rynku i wielkość sprzedaży. Z tego względu stwierdzono, że ten czynnik szkody wykazywał wyraźnie negatywną tendencję w okresie badanym.

(86) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 110–111 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.9. Zatrudnienie i produktywność

(87) Chińscy, jak i dwóch rosyjskich producentów eksportujących powtórzyli swoje argumenty dotyczące zmiany w zatrudnieniu i produktywności, sugerując, że te dwa czynniki nie wskazują na istotną szkodę. Wobec braku nowych informacji w tym względzie, ustalenia tymczasowe określone w motywie 112, rozporządzenia tymczasowego zostają utrzymane.

3.3.10. Wzrost wywozu dokonywanego przez przemysł wspólnotowy

(88) Powyżej wspomniani producenci eksportujący twierdzili, że rosnące wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego w trakcie okresu badanego dowodzą, że nie poniósł on istotnej szkody.

(89) W tym kontekście należy wyjaśnić, że w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego mylnie wskazane zostało, że wzrost wywozu wynosił 3 % w okresie badanym. W rzeczywistości wywóz prowadzony przez przemysł wspólnotowy wzrósł o 54 %. Jednakże, jak zostało prawidłowo wskazane w tym samym motywie rozporządzenia tymczasowego, zwiększony wywóz stanowił jedynie 12,7 % łącznej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w OD. Dlatego też potwierdza się, że w wartościach bezwzględnych wzrost nie był znaczący (tj. około 250 ton). Z tego względu – choć wzrastająca – sprzedaż eksportowa w dalszym ciągu stanowi jedynie małą część łącznej sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie nie została ona uznana za wskaźnik uzasadniający dobrą kondycję przemysłu wspólnotowego.

3.3.11. Płace

(90) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 113 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.12. Wielkość marginesu dumpingu

(91) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 114 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.13. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(92) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 116 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.14. Wnioski dotyczące szkody

(93) O ile argumenty niektórych zainteresowanych stron były oparte na informacjach przedstawionych w skardze, należy zauważyć, że tymczasowe ustalenia były oparte na zweryfikowanych danych producentów wspólnotowych w OD.

(94) Na tej podstawie, pomimo pozytywnej tendencji niektórych czynników szkody, stwierdzono, że ogólna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego znacznie pogorszyła się w okresie badanym i że poniósł on istotną szkodę w OD.

(95) Dlatego też ustalenia w motywach 101–120 rozporządzenia tymczasowego odnoszące się do sytuacji przemysłu wspólnotowego i wniosków dotyczących szkody zostają niniejszym potwierdzone.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu dumpingowego

(96) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 122–126 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Zmiany w konsumpcji i popycie

(97) Niektóre zainteresowane strony odpowiedzialny, że spadek konsumpcji i popytu na rynku wspólnotowym są czynnikami zmieniającymi ceny i muszą być postrzegane jako główna przyczyna spadku cen i rentowności przemysłu wspólnotowego, a nie przywóz po cenach dumpingowych. Jednakże strony te nie przedstawiły nowych informacji lub dowodów, lecz jedynie powtórzyły twierdzenia przedstawione przed nałożeniem tymczasowych cel. Twierdzono również, że porównanie pomiędzy spadkiem konsumpcji oraz spadkiem wartości rynku wspólnotowego dokonane w motywie 127 rozporządzenia tymczasowego jest nieistotne, ponieważ ceny sprzedaży zależą nie tylko od zmian w konsumpcji i w popycie, ale również od dostaw.

(98) Podczas gdy nie kwestionuje się, że w normalnych warunkach konkurencji ceny wynikają z dostaw i popytu, przypomina się, że w tym przypadku normalne warunki rynkowe zostały zakłócone przez niekonkurencyjne zachowanie, tj. przez praktyki dumpingowe. Dlatego też dochodzenie wykazało istnienie znacznego dumpingu ze strony wszystkich producentów eksportujących w OD oraz znacznego podcinania w całym okresie badanym, co wywarło presję cenową na przemysł wspólnotowy.

(99) Jak już zostało podkreślone w motywie 129 rozporządzenia tymczasowego, ceny eksportowe Rosji i ChRL uległy znacznie szerszemu spadkowi niż konsumpcja we Wspólnocie w tym samym okresie. Ponadto ceny eksportowe państw objętych postępowaniem w dalszym ciągu znacznie spadały, podczas gdy konsumpcja utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie od 2002 r. i nawet nieznacznie wzrosła. W tym samym czasie ceny sprzedaży przywozu z państw trzecich uległy znacznie mniejszemu spadkowi niż ceny importowe Rosji i ChRL. Bezpośredni związek pomiędzy spadkiem konsumpcji i cenami przemysłu wspólnotowego nie mógł z tego względu zostać ustalony i stwierdzono, że zmiany w konsumpcji nie mogły mieć takiego wpływu, że szkoda wynikająca z przywozu po dumpingowych cenach nie mogła być określona jako istotna. Istotnie przywóz po cenach dumpingowych stanowił znaczny udział w rynku (ok. 35 %) i charakteryzował się bardzo niskimi cenami. W porównaniu z powyższym wpływ spadku konsumpcji, który ponadto występował jedynie do 2002 r., jest rzeczywiście niewielki. Ponadto przemysł wspólnotowy nie stracił korzyści skali w wyniku obniżonej konsumpcji.

(100) Ta nierównowaga pomiędzy spadkiem cen oraz spadkiem konsumpcji jest również poświadczona faktem, że spadek konsumpcji nie był zgodny ze spadkiem wartości rynkowej we Wspólnocie granulowanego PTFE. Z tego względu porównanie wartości rynkowej i konsumpcji było słuszne, chociaż nie było jedynym wskaźnikiem oceny, czy spadek cen przemysłu wspólnotowego wynikał z przywozów po dumpingowych cenach.

(101) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 127–129 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.2. Przywóz pochodzący z państw trzecich, innych niż Rosja i ChRL

(102) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 130 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.3. Wyniki innych producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi

(103) Twierdzono, że podczas gdy producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, ponieśli szkodę, szkoda ta przekładała się głównie na stratę udziałów w rynku, a nie na

spadek rentowności, jak stało się w przypadku przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie utrzymuje się, że jeden i ten sam czynnik, tj. przywóz po cenach dumpingowych, nie mógł mieć takiego negatywnego wpływu na sytuację producentów wspólnotowych, zarówno wnoszących, jak i niewnoszących skargi. W konsekwencji twierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez producentów wspólnotowych musiała zostać spowodowana przez inne czynniki.

(104) Ten argument musiał zostać odrzucony. Jak wspomniano w motywie 103 rozporządzenia tymczasowego, producenci, w obliczu przywozu po niskich cenach, mają do wyboru albo utrzymanie cen sprzedaży kosztem niekorzystnych zmian w wielkości sprzedaży i w udziale w rynku, albo obniżenie cen sprzedaży celem zachowania w jak największym możliwym stopniu korzyści skali i obronienia swojej pozycji na rynku. Z tego względu nie jest niezwykle, że różni producenci wybierają różne strategie i że szkoda poniesiona przez tych producentów przekłada się na niekorzystne zmiany albo w ich udziale w rynku, albo w ich cenach sprzedaży, lub na połączenie obu i w konsekwencji na spadek rentowności. Biorąc pod uwagę znaczny dumping, duże ilości przywozu oraz udziały w rynku, jak również znaczne podcinanie oraz drastyczny spadek cen przywozu po cenach dumpingowych, można stwierdzić, wobec braku innych przyczyn, że dumping daje początek niekorzystnej sytuacji, takiej jak ta, której doświadczył przemysł wspólnotowy.

(105) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 133 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.4. Zmiany w cenach na świecie, recesja gospodarcza oraz kurczenie się rynku

(106) Twierdzono, że na podstawie tendencji spadkowej cen importowych zarejestrowanych przez Eurostat oraz, w szczególności, cen importowych USA i Szwajcarii ceny granulowanego PTFE odnotowały ogólny spadek na całym rynku wspólnotowym. Ta tendencja spadkowa cen wynikałaby również z faktu, że rynek granulowanego PTFE kurczy się, tj. popyt i konsumpcja zmniejszają się. Z tego względu spadek cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego wynika raczej z ogólnej tendencji spadkowej niż z przywozów po cenach dumpingowych z państw objętych postępowaniem.

- (107) Należy zauważyć, że analiza cen importowych zarejestrowanych przez Eurostat ogółem, oraz ze Szwajcarii i USA w szczególności, ujawniła, że znacznie przekraczały one poziom cen importowych ChRL i Rosji, jak również poziom cen przemysłu wspólnotowego. Podobnie ceny producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi, przekraczały poziom cen przemysłu wspólnotowego. Z tego względu stwierdzono, że państwa trzecie oraz producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, nie wywarli konkurencyjnej presji na ceny, co mogłoby być postrzegane jako istotne źródło szkody.
- (108) Ponadto zauważa się, że, jak wspomniano powyżej, chociaż konsumpcja we Wspólnocie zmniejszała się znacząco w latach 2001–2002, po tym okresie pozostała raczej stabilna, a nawet nieznacznie wzrosła. Ponadto ta tendencja zwykła została potwierdzona po OD. W konsekwencji rynek granulowanego PTFE nie może być uznany za rynek kurczący się.
- (109) Na podstawie powyższego stwierdzono, że ogólna spadkowa tendencja gospodarcza w okresie badanym nie przerwała związku przyczynowego między przywozem po dumpingowych cenach z ChRL i Rosji oraz szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- ### 2.5. Wydajność przemysłu wspólnotowego
- (110) Niektórzy współpracujący eksporterzy stwierdzili, że tymczasowy wniosek w motywie 135 rozporządzenia tymczasowego, tj. że koszt produkcji przemysłu wspólnotowego zmniejszył się, nie był zgodny z danymi przedstawionymi w skardze, co sugerowało wzrost kosztów jednostkowych przemysłu wspólnotowego w okresie badanym. Twierdzili oni, że należało poddać dochodzeniu, czy ten wzrost kosztów spowodował poniesioną istotną szkodę. W tym względzie należy zauważyć, że wnioski motywu 135 w rozporządzeniu tymczasowym były oparte na danych, które zostały zweryfikowane podczas różnych dochodzeń na miejscu w siedzibach producentów europejskich. W związku z tym wnioski te zostały odrzucone.
- (111) Inny producent eksportujący twierdził, że przemysł wspólnotowy obniżył ceny sprzedaży do zbyt niskiego poziomu, co udowodniłby fakt, że przemysł wspólnotowy zwiększył wielkość sprzedaży i zyskał (a nie jedynie utrzymał) udział w rynku w okresie badanym. Ponadto utrzymywano, że spadek rentowności wynikał raczej ze wzrostu kosztów jednostkowych – w wyniku słabego wykorzystania mocy produkcyjnych oraz wzrostu płac – niż z przywozu objętego postępowaniem.
- (112) Przede wszystkim należy zauważyć, że w przeciwieństwie do zarzutów producentów eksportujących, koszty produkcyjne we Wspólnocie zmniejszyły się w badanym okresie, i z tego powodu nie zostały uznane za przyczynę spadku rentowności przemysłu wspólnotowego. Podczas gdy prawdą jest, że przemysł wspólnotowy był w stanie utrzymać swoją pozycję na rynku, a nawet zwiększyć swój udział w rynku, odbyło się to kosztem rentowności. Przypomina się, że przywóz objęty postępowaniem znacznie podniósł ceny przemysłu wspólnotowego w okresie badanym, co nie mogło zostać zrekomensowane wzrostem udziału w rynku przemysłu wspólnotowego.
- (113) Na podstawie powyższego stwierdzono, że ponieważ przemysł wspólnotowy posiadał wydajne procesy produkcyjne oraz zmniejszające się koszty produkcji, nie był on sam odpowiedzialny za poniesioną istotną szkodę. Ustalenia w motywie 135 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- ### 2.6. Sprzedaż zmonopolizowana
- (114) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że sprzedaż zmonopolizowana granulowanego PTFE przez przynajmniej dwóch producentów wspólnotowych znacznie zwiększyła się w badanym okresie. Twierdzono, że ze względu na fakt, że sprzedaż ta była zazwyczaj nierentowna, wzrost sprzedaży zmonopolizowanej powinien zostać uznany za możliwą przyczynę szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (115) W tym względzie dochodzenie wykazało, że sprzedaż zmonopolizowana stanowiła jedynie około 5 % łącznej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego w OD. Ze względu na małą ilość stwierdzono, że, nawet jeśli nierentowna, sprzedaż zmonopolizowana nie mogła przerwać związku przyczynowego między przywozem po dumpingowych cenach z ChRL i Rosji oraz szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- ### 2.7. Brak konkurencji pomiędzy granulowanym PTFE przywożonym z Rosji i ChRL oraz PTFE produkowanym i sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy
- (116) Jeden producent eksportujący twierdził, że ponieważ granulowany PTFE przywożony z państw objętych postępowaniem charakteryzował się ogólną niską jakością i nie był konkurencyjny dla produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy nie mogła zostać spowodowana przywozem objętym postępowaniem.

(117) W tym względzie przypomina się, że w motywach 12–14 niniejszego rozporządzenia stwierdzono, że pomimo różnych możliwych typów produktów, włącznie z różnicami w jakości, granulowany PTFE produkowany przez przemysł wspólnotowy oraz produkt rozpatrywany przywożony z państw objętych postępowaniem mają takie same cechy fizyczne oraz zasadniczo takie same podstawowe zastosowanie końcowe. Jak określono w motywach 16, 90 oraz 92 rozporządzenia tymczasowego oraz w motywie 10 niniejszego rozporządzenia, dochodzenie wykazało również, że wszystkie przywożone typy produktów stanowią konkurencję na rynku wspólnotowym dla typów produkowanych oraz sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy. Dlatego też powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.

2.8. Wywóz przemysłu wspólnotowego

(118) Jak wspomniano w motywie 89 niniejszego rozporządzenia, wzrost cen eksportowych przemysłu wspólnotowego wynosił w rzeczywistości 54 %. Jednakże główne wnioski zawarte w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, tj., że zwiększony wywóz stanowił jedynie małą część łącznej sprzedaży przemysłu wspólnotowego (tj. 12,7 % w OD), zostają potwierdzone. Z tego względu, oraz z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.9. Wahania kursu wymiany

(119) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że deprecjacja dolara w stosunku do euro spowodowała szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Twierdzono, że: i) deprecjacja dolara zmniejszyła sprzedaż eksportową przemysłu wspólnotowego do Stanów Zjednoczonych; oraz ii) zwiększyła konkurencyjność przywozu z Rosji i Chin.

(120) Jeśli chodzi o sprzedaż eksportową przemysłu wspólnotowego, strony te nie dostarczyły podstawowych dowodów, lecz jedynie oparły swoje stwierdzenie na założeniach. W szczególności nie określiły, czy sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego została rzekomo zmniejszona pod względem wielkości, wartości czy obydwu parametrów naraz. W każdym razie, jak już stwierdzono w motywie 118 niniejszego rozporządzenia, sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego wzrosła o 54 % w okresie badanym. Jak wskazano w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, marża zysku osiągnięta przez przemysł wspólnotowy w wyniku tych sprzedaży eksportowych była wyższa niż marża osiągnięta w wyniku sprzedaży na rynku wspólnotowym. Dlatego też nie można uznać, że zmiana w sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego wywarła niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.

(121) Jeśli chodzi o przywóz z Rosji i ChRL, należy zauważyć, że odbywał się on po cenach bardzo zaniżonych, tj. osiągał margines dumpingu wynoszący 36,6 % w przypadku Rosji oraz prawie 100 % w przypadku ChRL. Z drugiej strony przywóz z innych państw do Wspólnoty, stanowiący w przybliżeniu 25 % konsumpcji we Wspólnocie, oraz pomimo deprecjacji dolara, odbywał się po znacznie wyższych cenach niż przywóz z Rosji i ChRL. Również podcinanie przywozu objętego postępowaniem było znaczne przez cały okres i znacznie przekroczyło deprecjację dolara w stosunku do euro. Wobec tego wnioski zostają odrzucone.

2.10. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

(122) W oparciu o powyższe uwagi i inne elementy zawarte w motywach 121–138 rozporządzenia tymczasowego stwierdza się, iż przywóz z Rosji i ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wpływ finansowy na użytkowników

(123) Kilku użytkowników powtórzyło swoje obawy, twierdząc, iż nałożenie ostatecznych środków będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich sytuację finansową, ponieważ nie będą w stanie przenieść na swoich klientów oczekiwanego wzrostu kosztów wynikającego z nałożenia środków antidumpingowych.

(124) W tym względzie, po tymczasowym ujawnieniu, skontaktowano się z pięcioma użytkownikami/przetwórcami do tej pory niewspółpracującymi oraz poproszono ich o wypełnienie kwestionariusza. Ci użytkownicy/przetwórcy, którzy wystąpili z wnioskiem o kwestionariusz po nałożeniu środków tymczasowych, nie byli wcześniej znani przez instytucje Wspólnoty. Stwierdzono, że pewna liczba tych użytkowników dokonywała przywozu większości granulowanego PTFE stosowanego w ich procesach produkcyjnych/przetwórczych z państw objętych postępowaniem. Użytkownicy ci stanowili znaczną część łącznego przywozu z Rosji i ChRL, jak również łącznej konsumpcji we Wspólnocie. Utrzymywali oni, że środki antidumpingowe miałyby znaczny wpływ na ich rentowność. W tych okolicznościach i biorąc pod uwagę niewielką liczbę użytkowników współpracujących przed nałożeniem środków tymczasowych oraz wpływ nałożenia środków antidumpingowych, którego dotyczy zarzut, uznano za uzasadnione przyjęcie tych odpowiedzi, mimo że zostały przedłożone na późnym etapie dochodzenia, tak aby ustalenia były jak najbardziej reprezentatywne.

- (125) Czterech użytkowników udzieliło odpowiedzi na kwestionariusz (jeden częściowo). Jednym z nich jest użytkownik granulowanego PTFE, którego część produkcji jest bezpośrednio konkurencyjna na rynku granulowanego PTFE dla producentów wspólnotowych, podczas gdy pozostali użytkownicy to przetwórcy produkujący półfabrykaty i produkty gotowe, stosujący granulowany PTFE bezpośrednio we własnym procesie produkcyjnym. Użytkownicy współpracujący przed nałożeniem środków tymczasowych oraz użytkownicy, którzy zgłosili się po nałożeniu ceł tymczasowych, zostali również poproszeni o przedłożenie dodatkowych informacji dotyczących ich kosztów produkcji, celem uzupełnienia danych użytych do ustaleń tymczasowych oraz celem dokonania szczegółowej i dogłębnej analizy wszystkich aspektów sytuacji, w której znaleźli się różni użytkownicy, w szczególności w celu obliczenia dokładnego wpływu środków antidumpingowych na ich rentowność. Jednakże tylko cztery przedsiębiorstwa zareagowały na tę dodatkową prośbę. Reasumując, łącznie współpracowało siedmiu użytkowników reprezentujących 67,8 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem oraz 41,3 % łącznej konsumpcji we Wspólnocie.
- (126) Dodatkowe dochodzenie wykazało, że wpływ ostatecznych ceł antidumpingowych na użytkowników będzie znacznie różnił się w zależności od ilości przywiezionego granulowanego PTFE stosowanego w ich procesie produkcyjnym. W tym względzie obliczenia zostały przeprowadzone na podstawie założenia, że żaden z użytkowników nie będzie w stanie przenieść wzrostu cen na swoich klientów. W hipotetycznym najgorszym scenariuszu dla dwóch przedsiębiorstw, zaopatrujących się w 70–80 % w granulowany PTFE w państwach objętych postępowaniem, wpływ środków na rentowność został oszacowany na co najwyżej 7,5 %. Dla pozostałych współpracujących użytkowników, przywożących mniej niż 30 % surowca z państw objętych postępowaniem, wpływ, przy założeniu, że wzrost cen nie będzie nawet częściowo przeniesiony na klientów, został oszacowany na maksymalnie 2,7 %.
- (127) Należy jednak zauważyć, że dochodzenie potwierdziło również, że wzrost cen we Wspólnocie w wyniku nałożenia środków antidumpingowych, najprawdopodobniej zostanie przeniesiony na klienta końcowego. W tym względzie stwierdzono, że duża presja cenowa we Wspólnocie wynikała w głównej mierze z przywozu po niskich cenach z ChRL i Rosji. Z tego względu oczekuje się, że wraz z nałożeniem środków antidumpingowych poziom cen granulowanego PTFE we Wspólnocie ogólnie ulegnie wzrostowi. Dochodzenie wykazało również, że produkty przetworzone były po części odsprzedawane przez dystrybutorów czerpiących korzyści z wysokich marży, co wskazuje, że dystrybutorzy ci mają potencjał do zaabsorbowania wzrostu cen. Stwierdzono, że na rynku półfabrykatów i produktów gotowych produkowanych z granulowanego PTFE w OD istniała bardzo mała konkurencja ze strony państw trzecich, co również wskazuje, że wzrost cen zostałby najprawdopodobniej przeniesiony na klienta końcowego. Istotnie rynek półfabrykatów i produktów gotowych jest zdominowany przez przetwórców wspólnotowych, a nie przez produkty przywiezione, a zarówno przetwórcy, jak i produkty przywiezione będą w takim samym stopniu podlegali cłom antidumpingowym. Z tego względu oczekuje się, że wzrost cen wpłynie w takim samym stopniu na wszystkie wspólnotowe podmioty gospodarcze objęte postępowaniem i nie oczekuje się presji cenowej ze strony przywiezionych produktów. Z tych powodów stwierdza się, że użytkownicy najprawdopodobniej przeniosą znaczną część wzrostu cen na swoich klientów, więc oszacowany wpływ środków antidumpingowych na rentowność powinien w rzeczywistości być o wiele bardziej ograniczony niż w przypadku najgorszego scenariusza.
- (128) Po drugie należy zauważyć, że nawet jeśli wzrost cen nie mógłby zostać przeniesiony nawet częściowo, co nie jest realistyczną hipotezą, wpływ na rentowność powyższych czterech współpracujących użytkowników nie wydaje się być nieproporcjonalny. Dwóch użytkowników w dalszym ciągu rejestrowałoby zyski, nawet w przypadku najgorszego scenariusza. Jeden z współpracujących producentów, dla którego oszacowany wpływ środka antidumpingowego wynosiłby nieco powyżej 1 %, odniósł znaczne straty już w OD, które nie były powiązane ze środkami antidumpingowymi. Każdy wzrost cen z powodu ceł antidumpingowych nie miałby z tego względu znacznego wpływu na jego wyniki gospodarcze. Ostatni z użytkowników miał znaczną marżę brutto, tj. ponad 30 %, i z tego względu oczekuje się, że może on, przynajmniej częściowo, sam zaabsorbować wzrost cen wynikający z nałożenia ceł antidumpingowych.
- (129) Jak wspomniano w motywie 125 niniejszego rozporządzenia, powyższe ustalenia odzwierciedlają sytuację użytkowników reprezentujących prawie 70 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem i około 40 % konsumpcji we Wspólnocie. Dochodzenie objęło również użytkowników różnego rodzaju, tj. reprezentujących różne sektory przemysłowe, używających granulowanego PTFE albo bezpośrednio, albo w półfabrykatkach, dokonujących przywozu dużych ilości z państw objętych postępowaniem lub jedynie jego ograniczonych ilości. Z tego względu uznano, że powyższe ustalenia mogą zostać uznane za w dużej mierze reprezentatywne. Należy również zauważyć, że, jak wspomniano w motywie 147 rozporządzenia tymczasowego, wpływ ceł antidumpingowych na niektórych użytkowników jest nieznaczny, gdyż granulowany PTFE stanowi raczej małą część kosztów ogólnych.

- (130) Ponadto należy zauważyć, że wszyscy współpracujący użytkownicy prowadzą znaczną część interesów poza Wspólnotą. Istotnie 24,6 % wielkości sprzedaży użytkowników jest wywożone poza Wspólnotę. Oznacza to, że system uszlachetniania czynnego pozwala tym użytkownikom na uzyskanie zwrotu lub na uniknięcie płacenia ceł antidumpingowych nałożonych na przywożony granulowany PTFE. W konsekwencji środki nie będą miały wpływu na tę dziedzinę działalności użytkowników.
- (131) Podczas rozważania możliwego wpływu środków na użytkowników, należy również zauważyć, że ich obecna sytuacja finansowa wynika częściowo z nieuczciwej konkurencji wynikającej z istnienia przywozu po dumpingowych cenach. Powinno to zostać wzięte pod uwagę podczas porównywania możliwego negatywnego wpływu środków na użytkowników z korzystnym wpływem na pozostałe zainteresowane strony, w szczególności na przemysł wspólnotowy.
- (132) Z powodu wszystkich powyższych przyczyn stwierdza się, że prawdopodobny wpływ środków na użytkowników nie będzie nieproporcjonalny. Dlatego też stwierdza się, że nałożenie środków antidumpingowych nie jest sprzeczne z interesem Wspólnoty.

2. Przywóz półfabrykatów oraz produktów gotowych

- (133) Niektórzy użytkownicy twierdzili również, że znajdują się w sytuacji, w której zostanie zakłócona konkurencja względem producentów półfabrykatów oraz produktów gotowych w państwach objętych postępowaniem, którzy nie będą podlegali cłom antidumpingowym, w szczególności ponieważ tacy producenci będą dokonywać wywozu do Wspólnoty mniejszych ilości granulowanego PTFE, a zwiększą wywóz półfabrykatów i produktów gotowych. W konsekwencji użytkownicy we Wspólnocie musieliby przenieść część działalności poza Wspólnotę Europejską w celu uzyskania dostępu do tańszego surowca.
- (134) W odniesieniu do półfabrykatów i produktów gotowych, stwierdzono, że zagrożenie wynikające z rosnącego przywozu tańszych półfabrykatów i gotowych produktów przetworzonych z państw objętych postępowaniem nie jest nieuchronne. Na podstawie dostępnych informacji, tj. w szczególności stwierdzonej różnicy w jakości między przywożonym granulowanym PTFE z państw objętych postępowaniem a PTFE produkowanym przez przemysł wspólnotowy, ani rosyjscy, ani chińscy producenci nie są obecnie w stanie wyprodukować pełnej gamy produktów, produkowanej przez użytkowników we Wspólnocie, z powodu braku niezbędnej wiedzy specjalistycznej. Pewna liczba stron zaobserwowała, że wiedza

specjalistyczna rosyjskich i chińskich producentów, jak również jakość ich produktów, cały czas zwiększa się oraz że nałożenie ostatecznych ceł antidumpingowych przyspieszy ten proces, ponieważ będzie stanowiło bodziec do przeniesienia produkcji półfabrykatów i produktów gotowych do państw, w których granulowany PTFE jest dostępny po niższych cenach. Zauważa się, że według niektórych podmiotów na rynku przywóz półfabrykatów z państw objętych postępowaniem istotnie wydaje się charakteryzować tendencją zwyżkową. Jednakże nie istnieją dowody sugerujące, że jakość przywożonych produktów jest porównywalna z jakością produktów produkowanych i sprzedawanych na rynku wspólnotowym i że doprowadzi to do większej konkurencji oraz ryzyka zwiększenia przywozu półfabrykatów i produktów gotowych.

- (135) Ponadto twierdzenie, że rzeczywiście rozważa się przeniesienie działalności przetwórczej poza Wspólnotę lub że eksporterzy przestawią się na bardziej przetworzone produkty, nie zostało poparte wystarczającymi dowodami. Dochodzenie wykazało również, że niektórzy użytkownicy dopiero niedawno zainwestowali w procesy produkcyjne we Wspólnocie, co wskazuje, że przeniesienie zakładów produkcyjnych jest bardzo nieprawdopodobne.

3. Zatrudnienie

- (136) Twierdzono również, że przemysł przetwórczy zatrudnia o wiele więcej osób niż producenci wspólnotowi granulowanego PTFE i że te miejsca pracy byłyby zagrożone w przypadku nałożenia środków antidumpingowych.
- (137) Dochodzenie wykazało, że informacje dostarczone przez zainteresowane organizacje użytkowników/importerów na temat zatrudnienia były w dużej mierze przesadzone. Dodatkowo jedynie część miejsc pracy byłaby bezpośrednio zagrożona w wyniku nałożenia ceł antidumpingowych. Należy również zauważyć, że produkcja granulowanego PTFE jest bardziej kapitałochłonna, podczas gdy produkcja półfabrykatów lub produktów gotowych wymaga wykorzystania większej liczby pracowników. Z tego względu bezpośrednio porównanie liczby miejsc pracy między przemysłem zajmującym się granulowanym PTFE, a przemysłem przetwórczym nie jest właściwe. Ponadto należy zauważyć, że niektóre miejsca pracy stworzone przez producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi, oraz przez dostawców również będą zagrożone. Jak wskazano powyżej, producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, od początku okresu badanego utracili znaczną część udziałów w rynku. Pewna liczba użytkowników, i z tego względu również miejsc pracy we Wspólnocie, jest uwarunkowana w pełni lub częściowo dostawami od przemysłu wspólnotowego oraz od producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi. Z tego względu, jeśli przemysł wspólnotowy przestanie istnieć, te miejsca pracy będą równie zagrożone.

4. Niedobór dostaw

(138) Pewna liczba stron odpowiedziała również, że nałożenie ostatecznych ceł doprowadzi do niedoboru dostaw, ponieważ spowoduje, że producenci eksportujący z ChRL i Rosji nie będą dokonywali wywozu swoich produktów do Wspólnoty, a przemysł wspólnotowy nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, żeby sprostać popytowi we Wspólnocie. Twierdzono również, że nawet jeśli przemysł wspólnotowy teoretycznie miałby moce produkcyjne do zwiększenia produkcji PTFE, nie byłoby to interesujące z gospodarczego punktu widzenia, ponieważ produkcja granulowanego PTFE przynosiłaby mniejszy zysk niż produkcja innych fluoropolimerów. Twierdzono, że inne źródła, takie jak Japonia i USA, nie będą dobrą alternatywą, ponieważ ceny importowe z tych państw utrzymują się na wysokim poziomie. Ponadto twierdzono, że niedobór na rynku wspólnotowym zostałby pogorszony przez oczekiwany wzrost popytu na tym rynku. Z drugiej strony, w przypadku niektórych zastosowań na niskim poziomie, produkt wyprodukowany we Wspólnocie miałby zbyt wysoką jakość i byłby zbyt drogi do takich zastosowań. Twierdzono również, że reaktor suspensyjny w ogóle nie będzie sprzedawany we Wspólnocie, podczas gdy wstępnie spiekane gatunki produktów są produkowane we Wspólnocie w ograniczonych ilościach, więc użytkownicy będą zależni od przywozu z państw objętych postępowaniem.

(139) Należy przypomnieć, że moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wynoszą 9 200 ton, przy 80 % wykorzystaniu mocy produkcyjnych. Wielkość sprzedaży w OD wynosiła około 4 845 ton. Oznacza to, że producenci, którzy wnieśli skargę, będą w stanie sprzedać dodatkowe 4 355 tony produktu podobnego, co wynosi 85 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem. Odrzucony musiał zostać argument, zgodnie z którym przemysł wspólnotowy nie użyje wolnych mocy produkcyjnych do wyprodukowania granulowanego PTFE z powodu niskiej marży zysku pochodzącej ze sprzedaży tego produktu. Należy zauważyć, że argument ten nie został poparty dowodami. Ponadto niska rentowność sprzedaży granulowanego PTFE przez przemysł wspólnotowy wynikała z przywozu po dumpingowych cenach, który znacznie podcinał ceny przemysłu wspólnotowego i z tego względu powodował istotną presję cenową. Z tego względu, wraz z nałożeniem ostatecznych ceł antydumpingowych, ceny na rynku Wspólnoty powinny wzrosnąć, co będzie miało również korzystny wpływ na rentowność.

(140) Jeśli chodzi o reaktor suspensyjny, stwierdzono, że jedynie bardzo ograniczone ilości zostały przywiezione w OD. Podobnie przywóz wstępnie spiekanych gatunków produktu był bardzo ograniczony w OD, co oznacza, że wstępnie spiekane gatunki produktu są

produkowane przez samych użytkowników. Stwierdzono, że co najmniej dwóch producentów wspólnotowych jest w stanie wyprodukować wstępnie spiekane gatunki produktu. Jak wspomniano powyżej, przemysł wspólnotowy w OD sprzedawał również materiał pozagatunkowy, który jest porównywalny do materiału o niskiej jakości z ChRL i Rosji.

(141) Pozostałe źródła, takie jak Japonia i USA, są również dostępne. Argument, że ceny importowe z tych państw są wyższe niż ceny z państw objętych postępowaniem oraz że granulowany PTFE z Japonii i USA nie jest z tego powodu dobrą alternatywą, nie może zostać zaakceptowany, ponieważ celem ceł antydumpingowych jest w rzeczy samej wyeliminowanie szkodliwego dumpingu i przywrócenie uczciwych warunków konkurencji.

(142) Ponadto przypomina się, iż celem środka antydumpingowego nie jest w żadnym razie zablokowanie dostępu produktom z państw objętych postępowaniem do rynku Wspólnoty, lecz raczej przywrócenie równych reguł gry, które zostały zakłócone przez nieuczciwe praktyki handlowe. Z tego względu granulowany PTFE z państw objętych postępowaniem, łącznie z typami produktów, w przypadku których wystąpiono z zarzutem niedoboru, może w dalszym ciągu być wprowadzany na rynek wspólnotowy, lecz po wyższych cenach.

(143) W oparciu o powyższe rozważania i inne elementy zawarte w motywach 139–153 rozporządzenia tymczasowego, stwierdza się, iż nie istnieją przekonujące powody, które przemawiałyby za powstrzymaniem się od nałożenia środków antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem z Rosji i ChRL.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(144) W oparciu o metodologię objaśnioną w motywach 154–159 rozporządzenia tymczasowego obliczony został poziom usuwający szkodę do celów ustanowienia poziomu środków, które należy ostatecznie nałożyć.

(145) Jeden rosyjski producent eksportujący twierdził, że dostosowanie z tytułu różnic w poziomie handlu powinno być zostać oparte na informacjach dostarczonych przez współpracującego niepowiązanego importera, który był głównym odbiorcą jego przywozu do Wspólnoty. Jednakże, mimo że informacje tego importera zostały zweryfikowane na miejscu, z powodu bardzo skomplikowanej struktury sprzedaży omawianego importera, obejmującej kilka różnych przedsiębiorstw, które nie przedstawiły żadnych informacji, ceny zakupu oraz w konsekwencji marże zysku tego niepowiązanego importera nie mogły zostać wiarygodnie ustalone i z tego względu nie zostały użyte. Producent eksportujący twierdził, że w celu obliczenia dostosowania z tytułu różnic w poziomie handlu cena importowa CIF powinna zostać porównana z ceną odsprzedaży we Wspólnocie omawianego importera. Jednakże stwierdzono, że metodologia ta nie będzie prowadziła do bardziej wiarygodnych wyników, niż metodologia użyta w stwierdzeniach tymczasowych. Dla porównania dostępne informacje, w szczególności sprawozdania finansowe importera, które były przedmiotem kontroli biegłych rewidentów, potwierdziły, że oszacowania sporządzone w stwierdzeniach tymczasowych są wiarygodne.

(146) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło również, że porównanie ich cen eksportowych z niewyrządzającą szkody ceną, powinno być zostać przeprowadzone w odniesieniu do każdego modelu. W szczególności twierdzono, że droższe specjalistyczne typy produkowane przez przemysł wspólnotowy powinny zostać wyłączone z obliczeń dotyczących poziomu usuwającego wystąpienie szkody. W tym kontekście przypomina się, jak określono w motywach 28–40 niniejszego rozporządzenia, ustalenia w przypadku dwóch rosyjskich producentów eksportujących musiały zostać oparte na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ nie były dostępne wiarygodne dane w odniesieniu do każdego modelu, ustalenie ceny eksportowej tych producentów eksportujących zostało oparte na danych zarejestrowanych w Eurostacie. Ponadto jak wspomniano w motywach 9 i 55 niniejszego rozporządzenia, przywożony PTFE po obróbce wtórnej charakteryzował się podobną jakością jak PTFE produkowany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy i mógł być używany do prawie wszystkich zastosowań, w tym zastosowań na wysokim poziomie. Powyższy wniosek musiał zostać w związku z tym odrzucony.

(147) Kilka stron zakwestionowało poziom zysku wynoszący 9,3 % użyty do obliczenia marginesu zaniżania cen, twierdząc, że był on zbyt wysoki. W szczególności twierdzono, że należało uwzględnić, że rynek granulowanego PTFE kurczy się, a koszt produkcji rośnie, i z tego względu przemysł wspólnotowy nie byłby w stanie osiągnąć zysku wynoszącego 9,3 % przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Zaproponowano użycie marży zysku wynoszącej 5 %.

(148) W tym względzie przypomina się, że marża zysku wynosząca 9,3 % została oparta na faktycznych i zweryfikowanych danych przedstawionych przez

producentów wspólnotowych, tj. dowodach, które wykazywały, że 9,3 % to osiągnięty w rzeczywistości zysk, zanim przywóz po dumpingowych cenach zaczął pojawiać się na rynku Wspólnoty. Zauważa się również, że, jak wspomniano w motywie 112 niniejszego rozporządzenia, koszt produkcji zmniejszył się w badanym okresie. Wobec braku nowych informacji, metodologia zastosowana do określenia marginesu szkody, opisana w motywach 156–159 rozporządzenia tymczasowego, zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Cła ostateczne

(149) W związku z powyższym uznano, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(150) Proponowane ostateczne stawki cła, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Państwo wywozu	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Proponowane cło antydumpingowe
ChRL	55,5 %	99,7 %	55,5 %
Rosja	40,0 %	36,6 %	36,6 %

(151) W celu zapewnienia odpowiedniego stosowania cła antydumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien zostać zastosowany nie tylko w przypadku niewspółpracującego eksportera, lecz również w przypadku tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały wywozu w OD. Jednakże przedsiębiorstwa te są prozone, jeśli spełnią wymagania określone w art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, o przedłożeniu wniosku o przeprowadzenie przeglądu zgodnie z powyższym artykułem w celu indywidualnego rozpatrzenia ich sytuacji.

3. Zobowiązania

(152) Jeden chiński producent eksportujący, któremu nie przyznano ani MET, ani IT, wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednakże zgodnie z praktyką Komisji zobowiązanie przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET ani IT, nie zostało przyjęte, ponieważ niemożliwe jest w ich przypadku indywidualne określenie marginesu dumpingu. Ponadto dochodzenie wykazało, że sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa objętego postępowaniem nie były wiarygodne, więc monitorowanie zobowiązania okazałoby się niemożliwe w praktyce.

(153) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących również wyraziło zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednakże, jak stwierdzono w motywach 28–35 niniejszego rozporządzenia, ustalenia w przypadku obydwu producentów eksportujących musiały zostać dokonane na podstawie dostępnych faktów. Przypomina się, że przedsiębiorstwa dostarczyły wprowadzające w błąd informacje w odniesieniu do niektórych aspektów dochodzenia, co wpłynęło na dokładność i wiarygodność ich współpracy. Komisja nie była jednak przekonana, że zobowiązanie ze strony tych przedsiębiorstw będzie można skutecznie monitorować i z tego względu odrzuciła propozycje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tak zwanego granulowanego politetrafluoroetyleny (PTFE), zawierającego nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetyleny, bez wypełniaczy, w formie proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych (tj. mikroproszek fluoropolimeru określony zgodnie z normą ASTM D5675-04) objęty kodem CN ex 3904 61 00 (kod TARIC 3904 61 00 50), pochodzący z Rosji i ChRL. Powyżej wspomniany opis produktu obejmuje również produkty przedstawiane jako surowy polimer (reaktor suspensyjny) w postaci mokrej lub suchej.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną w odniesieniu do ceny netto, franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 ustala się następująco:

Państwo	Stawka celna
ChRL	55,5 %
Rosja	36,6 %

3. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cło antydumpingowe zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 862/2005 na przywóz tzw. granulowanego politetrafluoroetyleny (PTFE) zawierającego nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetyleny, bez wypełniaczy, w postaci proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych oraz jego surowego polimeru (reaktor suspensyjny) – ten ostatni może występować w postaci mokrej lub suchej, objętych kodem CN ex 3904 61 00 (kod TARIC 3904 61 00 50) oraz pochodzących z Rosji i ChRL, pobiera się według stawki ostatecznej nałożonego cła. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych są zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący